

tatearen euskarri baliozkotzat boto-kopuru horixe onartu dute-
nentzat ez bada? Hauteskondeak ez dira interes- eta indar-
partiketa bat erabakitzeko metodo egoki samarra baizik. Inkesta
bat dira, indar errepresentatuaren indize-balio soila dute. Ez
dute ezer legitimatzen, berez. Bai, onartua dago, indar horrek,
edo errepresentazio horrek, sozialki balio legitimatzailea ere ba-
duela gero, baina hori ez da sistema horrek positiboki bere bu-
ruarentzat eta bere barnerako ezarri araua besterik.

Indar-modu batzuek legitimatu egiten dutela, Konstituzioak
oinarritu du (eta oso modu desberdinetan: Monarkia, Armada-
ko graduak, diputatuak...). Konstituzio berak erabaki du, beste
indar-modu batzuek ez omen dutela legitimatzen. Baina indar
horiek ez lehen eta ez orain egon izan bait dira legitimazioa
Konstituziotik etortzearen zain! Konstituzioa bera da, hain zu-
zen, indar horien aurrean lehenengo legitimatu beharko litza-
tekeena.

Indarren problema da, beraz. Ez dago, makiabelikoak gare-
la, pentsatu beharrik: hain zuzen, arau gabeko indar hutsari,
indarraren arauketa bat aurkitzea besterik ez omen da biziera
sozialaren sustraia, politikaren teoriko klasikoek errepikatu
izan dutenez. Indartsuagoa bere indarraren arauketa (Konstitu-
zioa) inposatuz hasi denean, ordea, ez dauka zentzurik, arauke-
ta haren edo handik deribatutako formulen izenean, legitimita-
te-arazoak planteatzeak.

Problema ez da legitimitatearena (edo: legitimitatearen pro-
blemarik baldin badago, aurren-aurrenik Konstituzioarena da).
Problema soluzio duin bat aurkitzeko borondatearena da. ■ *Jo-
xe A. Otaegi.*

Beste hauteskondeak

Euskal Komunitate Autonomoko Legebiltzarrerako hautes-
kunde-kanpaina bere bizian aurrera doan une batean dihoazki-
zu lerrook. Bitartean, eta lehenagotik hasita, beste hauteskunde
batzu ere martxan daude, urteari azken txanpa nahikoa bizia
ematen ari direnak, agerian besteek adina zarata ateratzen ez
badute ere. Honen agerigarri, sindikatu nagusien eta UGTren
artearen langilegoarekiko ikuspuntu nahikoa ezberdinak nabar-
mendu dira.

Hauteskunde-kanpaina honen erdi-erdian gaude, eta ez dago emaitzen analisi erabatekorik egiterik. Baina, hala ere, datu batek egin dit dir-dir begietan eta ez dut uste, soziologiako lege guztiak apurtuz, ezer asko aldatuko denik bere funtsean hemendik kanpaina bukatu bitartean.

Datu hori, bere sinpletasunean, hau da, hain zuzen ere: Euskal Sindikatuek (ELA eta LAB) gehiengoa lortu dutela orain artean Euskal Herrian. Konkretuki: % 52,33a.

Datuak, zenbakiek duten hotzean, ez badu gehiagi argitzen, neri zera hauek sorterazi dizkit buruan, datuaren ondorio gisa.

Euskal Herriko langilegoak bertatik eta bertakoen eskutik ikusten duela bere lan-arazoen konponbidea.

Mito hutsa izan daitekeela Estatu mailako hainbat partiduk (langilegoaren ordezkari omen direnak, gainera, horietako batzuz) hauteskunde-kanpainak hasten direnean aipatu ohi duten langile etorkinen segragazioa. Ez al daude, bada, hain zuzen ere, langile-klaseetan kokaturik etorkin horietako gehientsuenak?

Euskal Herriko langileak ez duela bere klase-arazoen konponbidea inola ere ikusten kontzertazio sozialaren bidetik, Madrileko Gobernu eta harekin bat datorren UGT aspaldian oihukatzen ari diren bezala. Izan ere, bide honetatik dabilen UGTren pisua % 29,07koa da oraingoz Euskadin.

Hauteskundeok, dena den, orain daude beroenean; emaitzak bere trinkoan sakonki aztertuko dituenik ere izango da, noski, hemendik hila bete batzutarra. Bihoaz, hala ere, bapatean eta apunte gisa, jaso ditudan inpresio pertsonal hauek; ondorio-rik ere atera dezake jadanik norbaitek. ■ *Esteban J. Agirre.*

Katalanaren mugetan: Aran eta "Franja"

Autonomi Estatu honetako hizkuntzen arteko muga geografikoen bi puntutxo aipatu nahi nituzke nota labur honetan. Jakina denez, sarritan edo gehienetan Estatu mugak eta hizkuntzen barrutiak ez dira osorik bat etortzen. Estatu espainolaren kasuan ezaguna da egoera hori: etxekoa, euskararena, ongi dakigu; katalanarena ere ezaguna edo da (Roselló/Printzerria, 1659), eta, Godoy-k Laranjen gerratean desmoldatutako muga politiko-linguistikoa dago portugesarantz (galegoaren eztabaida lusistan edo autonomia linguistikoa, eta desadostasun mugakide txikiagoetan sartu gabe, noski) (Olivencia). Horietaz